

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122293933
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122293933.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: I. I., nar: XX. XX. XXXX, bytom I. XXX, XXX XX I., právne zastúpená I.. Martinom Jankovičom, advokátom, so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, IČO: 42 312 230, v konaní o zaplatenie 305,26 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 5Csp/43/2022 zo dňa 10. novembra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť trovy odvolacieho konania žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 305,26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 8. apríla 2022 do zaplatenia titulom dlžnej sumy zo zmluvy o povolenom prečerpaní na bežnom účte žalovanej, vedeného žalobcom. Okresný súd aplikujúc ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 15. apríla 2016 (ďalej v texte „ZoSÚ), Občianskeho zákonníka, po vykonanom dokazovaní, vrátane preskúmania zmluvy zo dňa 15. apríla 2016 o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte (ďalej v texte ako „zmluva o povolenom prečerpaní“), dospel k skutkovému a právnemu záveru, že zmluva o povolenom prečerpaní neuvádza potrebné náležitosti špecifikované v ods. 28. napadnutého rozsudku tak, aby sa s nimi mohol spotrebiteľ, teda žalovaná, pred podpisom zmluvy riadne oboznámiť. V zmluve o povolenom prečerpaní nie sú takýmto spôsobom uvedené všetky tie povinné náležitosti, ktoré nie sú uvedené v texte samotnej zmluvy, ale sú uvedené len vo všeobecných obchodných podmienkach. Zo zmluvy nie sú dostatočne zrejmé také náležitosti, ako je napríklad riadne uvedená úroková sadzba, povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek na požiadanie veriteľa zaplatiť úver v plnej výške alebo výška poplatkov spojených s úverom, ktoré môžu mať vplyv na rozsah záväzku spotrebiteľa zo zmluvy o povolenom prečerpaní. Neuvedenie takýchto náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere možno, ako uviedol podľa okresného súdu aj Súdny dvor EÚ v rozsudku C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bírovej, sankcionovať podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky (ods. 60 až 73 odôvodnenia rozsudku). Takáto sankcia podľa okresného súdu vyplýva z § 11 ods. 1 písm. c/ ZoSÚ, preto úver poskytnutý žalobcom žalovanej na základe zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 15. apríla 2016 považoval okresný súd za bezúročný a bez poplatkov.

2. Okresný súd v tejto súvislosti doplnil, že podstatná časť práv a povinností zmluvných strán zo zmluvy o povolenom prečerpaní, vrátane povinných náležitostí podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ, je upravená výlučne vo všeobecných zmluvných podmienkach Prima Banky, a.s., pričom nebol daný žiadny rozumný dôvod, aby žalobca - banka tieto náležitosti vložila do všeobecných obchodných podmienok, a nie do samotnej zmluvy najmä, ak to zákon výslovne predpokladá. Nie je úlohou všeobecných zmluvných podmienok nahrádzať zmluvu ako takú a jej náležitosti, ak všeobecné zmluvné podmienky by sa mali obmedziť najmä na výklad pojmov a úpravu všeobecných práv a povinností zmluvných strán, ktoré sú pre všetky bankové produkty a zmluvné typy rovnaké. Osobitné práva a povinnosti vzťahujúce sa výlučne ku konkrétnemu zmluvnému typu, alebo bankovému produktu, by mali byť preto obsahom zmluvy samotnej.

3. Žalobca v konaní zároveň podľa okresného súdu uvádzal, že pred uzavretím zmluvy o povolenom prečerpaní žalovanej poskytol európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní, avšak tieto jeho tvrdenia v konaní neboli preukázané. Okresný súd poukázal aj na to, že v ustanovení § 4 ods. 6 ZoSÚ, je upravená povinnosť veriteľa pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi niektoré dôležité informácie o úvere, ktorý sa má poskytnúť. Pri úvere poskytnutom formou povoleného prečerpania je táto povinnosť upravená v § 5 tohto zákona. Dôvodom zavedenia tejto povinnosti bolo práve zvýšiť mieru informovanosti spotrebiteľa o ponúkanom spotrebiteľskom úvere. Veriteľovi sa ukladá povinnosť poskytnúť spotrebiteľovi vysvetlenie, napr. vysvetlenie jednotlivých položiek predzmluvných informácií, charakteristiku produktov, následky nesplácania úveru a pod., a to na primeranej úrovni tak, aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť, či navrhovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá jeho potrebám a jeho finančnej situácii. Okresný súd preto zdôraznil existenciu povinnosti veriteľa poskytnúť predzmluvné informácie, ktorá povinnosť vyplýva aj zo Smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a aj zo ZoSÚ. V tomto zákone je navyše upravená oddelene od povinnosti veriteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať niektoré dôležité obligatórne náležitosti. Ide teda o povinnosť samostatnú, splnenie ktorej nenahrádza jeho povinnosť v zmluve o úvere riadnym spôsobom uviesť všetky náležitosti, s ktorými spotrebiteľ má právo sa oboznámiť. Splnením prvej z uvedených povinností sa veriteľ nezbavuje povinnosti druhej, tieto musí splniť kumulatívne.

4. Nad rámce vyššie uvedeného mal okresný súd tiež zato, že žalobca hrubým spôsobom porušil povinnosť pred poskytnutím povoleného prečerpania, ako aj pred zvýšením úverového rámca povoleného prečerpania, s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu žalovanej, teda jej schopnosť poskytnutý úver splácať. Dôkazné bremeno ohľadom splnenia tejto povinnosti leží práve na žalobcovi, pričom žalovaná vo svojom vyjadrení riadne splnenie tejto povinnosti namietala. Vykonaným dokazovaním okresný súd dospel k záveru, že aj z tohto dôvodu je poskytnutý úver žalobcu žalovanej, v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov, preto má žalobca nárok len na vrátenie istiny úveru.

5. Keďže žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 305.26 Eur a uvedenú sumu dostatočne zrozumiteľne nešpecifikoval tak, aby bolo zrejmé, aká časť uplatneného nároku predstavuje nesplatenú časť istiny úveru, aká úrok z úveru a aká poplatky, dôvodnosť zaplatenia, ktorý by riadne skutkovo odôvodnil, okresný súd vychádzal zo žalobcom predložených listinných dôkazov, a to z tabuľky prehľadu kreditných a debetných operácií na účte. Z uvedenej tabuľky okresný súd vyvodil, že celú istinu poskytnutého povoleného prečerpania žalovaná kreditnými operáciami na účte splatila, preto nárok žalobcu voči žalovanej nebol ani čiastočne dôvodný a žalobu preto v celom rozsahu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“).

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý považuje rozsudok za nesprávny a odôvodnil ho tým, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Prioritne v odvolaní žalobca poukazuje na to, že všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy, a to vzhľadom na text zmluvy, ktorý všeobecné obchodné podmienky uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojím podpisom. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Súdného dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bírovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. V neposlednom rade tento záver podľa neho vyplýva aj z ustanovenia § 273 Obchodného zákonníka. Zdôraznil, že

žalovaná preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou, potvrdila svojim podpisom na zmluve, teda preukázateľne sa oboznámila so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Žalovaná je dospelou osobou plne spôsobilou na právne úkony, preto nebol dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpila so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Žalovaná jedným podpisom na konci zmluvy vyjadrila súhlas s podmienkami zmluvy, a teda aj súhlas s obsahom všeobecných obchodných podmienok, a ak by nesúhlasila s podmienkami, nemusela zmluvu podpísať. Mohla zvážiť, či s ním hodlá vstúpiť do právneho vzťahu, alebo nie, pretože so všetkými náležitosťami sa oboznámila. Je bežnou praxou v súkromnom práve, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú jej prílohy, prípadne všeobecné obchodné podmienky. Aj v prípade rozsudku Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15 je v zmluve uvedený riadny odkaz na všeobecné obchodné podmienky, pričom tento dokument bol žalovanému predložený. Žalobca rovnako poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. 02. 2018 v obdobnej veci, kde Najvyšší súd SR akceptoval uvedenie základných náležitostí zmluvy o úvere v rámci všeobecných obchodných podmienok a poznamenal, že zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená v jedinom dokumente. Okresný súd preto podľa neho dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, že všeobecné obchodné podmienky nie sú platnou súčasťou zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, všeobecných súd, a to Krajského súdu Košice, Nitra, Prešov, Trnava.

9. Ďalším odvolací dôvodom zo strany žalobcu bola okolnosť, že nesúhlasil s názorom žalovanej, podľa ktorého by štandardizovaná zmluva mala predstavovať zmluvný typ, ktorého uzatváranie so spotrebiteľmi by bolo v rozpore s právnymi predpismi, či s dobrými mravmi. Uvedený typ spotrebiteľských zmlúv pozná aj Občiansky zákonník a používanie „formulárových“ typov zmlúv právny poriadok Slovenskej republiky nezakazuje. Ak klient nesúhlasí so zmluvnými podmienkami, ktorých obsah nemôže ovplyvniť, k uzatvoreniu úverovej zmluvy a k poskytnutiu produktu ponúkaného žalobcom nedôjde. Preto, ak aj z hľadiska formy, je právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky, takýto spôsob uzatvárania zmluvy nie je právom zakázaný a nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil, alebo s jeho obsahom nesúhlasil. Aj v tejto súvislosti poukázal na rôzne rozhodnutia všeobecných súdov.

10. Čo sa týka skúmania bonity, žalobca v odvolaní namietal, že zákonodarca jednoznačne alternatívnym spôsobom v zákone o spotrebiteľských úveroch vymedzil, že za hrubé porušenie povinnosti, podľa § 7 ods. 1 považuje posudzovanie schopnosti splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy, alebo registra, na účely posudzovania spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V odvolaní preto žalobca tvrdí, že riadne splnil svoje povinnosti vyplývajúce z § 7 ods. 1 ZoSÚ, vykonal dopyt do úverového registra a výsledkom tohto dopytu je výstup z úverového registra vo forme listiny označenej ako CREDIT REPORT - ANALYTIC. Z uvedenej listiny označenej ako CREDIT REPORT - ANALYTIC vyplýva, že riadne vykonal dopyt do úverového registra, čím si splnil zákonom stanovenú povinnosť v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ. V tejto súvislosti opakovane poukázal na rôzne rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, Trenčíne, Košiciach, Žiline a Nitre. Žalobca má za to, že okresný súd preto nesprávne právne posúdil vec, nakoľko ZoSÚ v § 11 ods. 2 stanovuje, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorázové spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 tohto zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti sa však považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľa bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

11. Ďalším odvolacím dôvodom žalobcu bola okolnosť vyplývajúca z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu spočívajúca v tom, že mal nedostatočne špecifikovať nárok uplatnený žalobou. V tomto prípade, ak okresný súd k takémuto záveru dospel, mal ho vyzvať na doplnenie v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Ak totiž okresný súd rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti žaloby žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, okresný súd takýmto postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku mu odňal možnosť konať pred súdom. Ide o takú vadu konania, ktorou došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces.

12. Vzhľadom na všetky vyššie uvádzané skutočnosti žalobcu v odvolaní, tento považoval svoje odvolanie za dôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vyhovel jeho žalobe v plnom rozsahu.

13. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok vo veci samej považuje za vecne správny, dostatočne a vyčerpávajúco odôvodnený, ktorý sa vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami veci a zároveň vec správne posúdil bez zaťaženia konania akoukoľvek inou vadou. K námietke žalobcu vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 129 ods. 1 CSP zdôraznila, že pánom sporu je práve žalobca, od ktorého sa očakáva tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazné a práve na ňom leží bremeno procesného a úplného uvedenia skutkového stavu, najmä v čom konkrétne spočíva žalovaná suma, resp. z čoho konkrétne táto žalovaná suma pozostáva. V tejto súvislosti poukázala na tú skutočnosť, že žalobca v konaní neuplatnil odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, keď toto vyplýva z celkového obsahu podaného odvolania, najmä zo strany 2 a strany 19 podaného odvolania, kde mal žalobca v záujme zvýrazniť, o ktoré konkrétne odvolacie dôvody svoje odvolanie opiera. V písomnom vyjadrení žalovaná doplnila, že žalobca sa v odvolaní nevenoval podstatným otázkam, na ktorých súd prvej inštancie zamietol jeho žalobu, zrejme v snahe odvrátiť pozornosť citáciou viacerých súdnych rozhodnutí, ktoré je však potrebné aplikovať zdržanlivo s ohľadom na osobitosti každého jednotlivého prípadu, ako aj s ohľadom na spornosť, resp. rozpornosť tých ktorých skutkových tvrdení v tom ktorom spore, teda nevyargumentoval dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie a zamietol žalobu.

14. Vo vzťahu k posúdeniu povinnosti žalobcu poskytovať úver s odbornou starostlivosťou opakovane poukázala vo vyjadrení žalovaná na to, že z listinného dôkazu, v rámci ktorého mal nahliadať žalobca do registra bankových informácií, nebolo zrejme o výsledky z akého registra sa jedná a ku ktorému dňu bola táto ilustrácia urobená, pričom žalobca ani v odvolaní neuviedol dátum, teda deň, kedy tento dopyt vykonal.

15. V prípade oboznámenia sa so všeobecnými obchodnými podmienkami žalovaná v písomnom vyjadrení opakovane zdôraznila, že popiera, tak ako aj pred okresným súdom, že jej boli doručené všeobecné obchodné podmienky platné a účinné ku dňu uzavretia zmluvy, pričom odkaz v zmluve o povolenom prečerpaní na všeobecné obchodné podmienky nebol konkretizovaný na časť týchto všeobecných obchodných podmienok, ale na všeobecné obchodné podmienky ako celok. K povinnosti odbornej starostlivosti žalobcu doplnila, že žalobca nijakým spôsobom, resp. vadným spôsobom vyhodnotil jej finančnú situáciu, najmä jej úverové zaťaženie, čo má v konečnom dôsledku za následok, že úver jej poskytnutý žalobcom je bezúročný a bez poplatkov. Ani sám odvolateľ v odvolaní nevenoval žiadnu pozornosť a argumentáciu k vyhodnoteniu úverového zaťaženia a celkových výdavkov v čase poskytnutia úveru, ako to učinil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Navrhla preto rozsudok okresného súdu potvrdiť v celom rozsahu.

16. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uznal, že zrejme chybou v písaní neuviedol v odvolaní dátum dopytu do SRBI, ktorý dátum mal byť 15. apríla 2016. Nesúhlasil však s tvrdením žalovanej, že by nedostatočne venoval pozornosť k ozrejmieniu, ako preveroval jej schopnosti splácať úver. Má zato, že v predošlých vyjadreniach, najmä vo vyjadrení k odporu a odvolaní dostatočne preukázal, že preveril schopnosť žalovanej splácať úver a predložil k tomu aj dôkazy. Opakovane poukázal na to, že údaje zo SRBI preukazujú, že žalovaná ku dňu žiadosti nemala žiadne dlžné splátky a nebola v omeškaní, čiže svoje záväzky plnila riadne a včas.

17. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu doplnila, že v prípade uvedenia dátumu, kedy bol vykonaný dopyt do SRBI nemohlo ísť o chybu v písaní a žiadny dátum v odvolaní, resp. v žalobe uvedený nebol. Ide preto podľa nej o neprípustnú novotu, ktorú žalobca nemôže uplatniť až v odvolacom konaní a na takéto tvrdenie odvolací súd už nemôže prihliadať. Doposiaľ totiž žalobca v žiadnom zo svojich podaní neuviedol kedy vlastne, akého dátumu mal nahliadať do SRBI/NRKI. Navyše, dátum 15. apríla 2016 ani nekorešponduje s ďalším, zo strany žalobcom, predloženým listinným dôkazom. Na pravde sa nezakladá ani tvrdenie žalobcu, že riadne preveroval jej schopnosti splácať úver, nakoľko aj keď žalobca o nej zistil niektoré údaje, nič to nemení na tom, že tieto nijakým spôsobom nevyhodnotil v jej prospech, práve naopak, v jej neprospech.

18. V následnom podaní žalobca zotrval na svojich doterajších vyjadreniach.

19. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP, preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, a to len v rozsahu

odvolania podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP, a rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Okresný súd založil svoje rozhodnutie o tom, že úver poskytnutý žalobcom žalovanej považuje za bezúročný a bez poplatkov na tom skutkovom a právnom závere, že zmluva o povolenom prečerpaní neobsahovala náležitosti, ktoré zmluva v zmysle § 10 ods. 1 ZoSÚ mala obsahovať a v konaní súčasne nebolo preukázané, že žalovaná mala možnosť sa oboznámiť so všeobecnými obchodnými podmienkami, konkrétne tou ich časťou, v ktorej tieto náležitosti uvedené boli.

22. Žalobca sa v odvolaní bránil tým, že súkromné právo, ako aj právny poriadok Slovenskej republiky umožňuje, aby bola uzatvorená zmluva obsahom viacerých na seba nadväzujúcich listín, pričom v zmluve je uvedený riadny odkaz na všeobecné obchodné podmienky, pričom tento dokument bol žalovanej predložený, teda trvá na tom, že všeobecné obchodné podmienky sú platnou súčasťou zmluvy. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo/146/2017.

23. Odvolací súd uznáva, že nie je nevyhnutné, aby náležitosti zmluvy boli obsiahnuté v jednom dokumente tak, ako to namieta žalobca, avšak nevyhnutnou podmienkou je, že zmluva o povolenom prečerpaní bude obsahovať jasné a zrozumiteľné odkazy na iné písomnosti obsahujúce tieto náležitosti, a súčasne musí byť preukázané, že tieto iné písomnosti boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami.

24. Je podstatným, aby bol spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o náležitostiach predpokladaných zákonom, a či tieto zmluva obsahovala pri jej uzavretí, ktorá povinnosť vyplýva z ustanovenia § 4 až 6 ZoSÚ, v rámci ktorého je upravená povinnosť veriteľa pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi niektoré dôležité informácie o úvere, ktorý sa mu má poskytnúť. Obsahové náležitosti, a to náležitosti obligatórne podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ, neboli obsiahnuté priamo v zmluve tak, aby sa s nimi mohol spotrebiteľ pred podpisom zmluvy riadne oboznámiť. Žalobca nepreukázal, že by žalovanej boli doručené všeobecné obchodné podmienky platné a účinné ku dňu uzavretia zmluvy, keď túto skutočnosť žalovaná poprela. Pokiaľ žalobca poukazoval na všeobecné obchodné podmienky, ktoré mali tvoriť súčasť zmluvy, išlo o veľmi rozsiahle všeobecné obchodné podmienky, ktoré obsahovali viaceré časti viacerých bankových produktov, pričom odkaz v zmluve o povolenom prečerpaní nebol na konkrétnu časť týchto všeobecných obchodných podmienok, ale na všeobecné obchodné podmienky ako celok. V samotnej zmluve sa totiž uvádza len to, že žalovaná bola s obchodnými podmienkami oboznámená, teda ani z uvedenej citácie nevyplýva, či bola oboznámená priamo s obligatónnymi náležitosťami zmluvy v zmysle § 10 ods. 1 ZoSÚ, nakoľko zo zmluvy nie sú zrejmé také náležitosti, ako je napríklad riadne uvedená úroková sadzba, povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek na požiadanie veriteľa zaplatiť úver v plnej výške, alebo výška poplatkov spojených s úverom, ktoré môžu mať vplyv na rozsah záväzku spotrebiteľa zo zmluvy o povolenom prečerpaní. Okresný súd dôvodne v bode 70. napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že všeobecné obchodné podmienky, na ktoré zmluva odkazuje, a ktoré mali obligatórne náležitosti obsahovať, predstavujú dokument v rozsahu 38 strán, pričom je v nich množstvo dojednaní práv a povinností spotrebiteľa, ktoré sa viažu k rôznym bankovým produktom a k rôznym typom súm, teda nie len vo vzťahu k zmluve o povolenom prečerpaní, ktorá bola uzavretá medzi stranami sporu. Vzhľadom na rozsiahlosť týchto všeobecných obchodných podmienok, tak ako to konštatoval okresný súd, sú pre bežného spotrebiteľa príliš rozsiahle na oboznámenie sa a najmä nedostatočne prehľadné, a teda neprimerane zložité vo vzťahu k tomu, ktoré konkrétne obligatórne náležitosti má daná zmluva o povolenom prečerpaní v zmysle všeobecných obchodných podmienok obsahovať. Okresný súd preto správne uzavrel, že takýmto spôsobom je pre priemerného spotrebiteľa a priori odrádzajúce oboznamovať sa s rozsiahlymi všeobecnými obchodnými podmienkami, čo v konečnom dôsledku v praxi vedie k tomu, že sa s právami a povinnosťami upravenými vo všeobecných obchodných podmienkach neoboznámi.

25. Vyššie uvedené skutkové a právne závery okresného súdu považuje odvolací súd v celom rozsahu za vecne správne, pričom poukazuje na okolnosť, že tieto konkrétne skutkové a právne závery neboli hodnotené v iných súdnych rozhodnutiach, na ktoré odvolateľ v odvolaní poukazoval. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017, na ktoré žalobca odkazuje, rieši otázku :

„či zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ nemajú byť splatné jednorazovo“, ktorej zodpovedanie nie je základom pre rozhodnutie v prejednávanej veci. Navyiac v nej dovolací súd riešil obligatórnu náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, ktorá náležitosť sa na prejednanú vec pre iný typ zmluvy ani nevzťahuje.

26. Je potrebné zohľadniť osobitosti kladené na koncipovanie všeobecných obchodných podmienok vyplývajúce zo skutočností, že v predmetnom prípade je zmluva o povolenom prečerpaní zmluvou spotrebiteľskou. Podstatná časť práv a povinností zmluvných strán zo zmluvy o povolenom prečerpaní, vrátane povinných náležitostí podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ, je upravená výlučne vo všeobecných zmluvných podmienkach, pričom nebol daný žiadny rozumný dôvod, aby žalobca tieto náležitosti vložil do všeobecných obchodných podmienok, a nie do samotnej zmluvy najmä, ak to zákon výslovne predpokladá. Nie je úlohou všeobecných zmluvných podmienok nahrádzať zmluvu ako takú a jej náležitosti, ak všeobecné zmluvné podmienky by sa mali obmedziť najmä na výklad pojmov a úpravu všeobecných práv a povinností zmluvných strán, ktoré sú pre všetky bankové produkty a zmluvné typy rovnaké. Osobitné práva a povinnosti vzťahujúce sa výlučne ku konkrétnemu zmluvnému typu, alebo bankovému produktu, by mali byť preto obsahom zmluvy samotnej.

27. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje mimo iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť, ak ide o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napr. zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti než okolitý text a nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Ako bolo uvedené vyššie, aj v spotrebiteľských zmluvách je možné všeobecné obchodné podmienky uplatniť, pričom nemusia byť osobitne podpísané, avšak aplikácia všeobecných obchodných podmienok má nie len formálne obmedzenia, o ktorých už odvolací súd pojednával, ale i obmedzenia obsahové. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách totiž na rozdiel od tých, ktoré sú súčasťou zmlúv obchodných, majú slúžiť najmä k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy uvádzať dojednania technického či vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich dodávateľ často neprehľadne, zložito formuloval a vo forme malého písma skryl dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najpravdepodobnejšie uniknú. Pokiaľ tak napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu so spotrebiteľom poctivo a takémuto konaniu dodávateľa nie je možné priznať právnu ochranu. Uvedené platí aj v prípade obligatórnych náležitostí, ktoré ZoSÚ predpokladá v zmysle § 10 ods. 1, ktoré obligatórne náležitosti boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov a žalovaná nemala možnosť ovplyvniť ich obsah a zároveň žalobca nepreukázal, že by sa s nimi mohla žalovaná pred podpisom zmluvy riadne oboznámiť. Okresný súd preto dôvodne aplikoval ustanovenie § 11 ods. 1 písm. c/ ZoSÚ a úver poskytnutý žalobcom žalovanej na základe zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 15. apríla 2016 považoval za bezúčinný a bez poplatkov.

28. Navyiac pri úvere poskytnutom formou povoleného prečerpania je povinnosť veriteľa upravená aj v § 5 ZoSÚ. Dôvodom zavedenia tejto povinnosti je zvýšiť mieru informovanosti spotrebiteľa o ponúkanom spotrebiteľskom úvere. Veriteľovi sa ukladá povinnosť poskytnúť spotrebiteľovi vysvetlenie, napr. vysvetlenie jednotlivých položiek predzmluvných informácií, charakteristiku produktov, následky nesplácania úveru a pod., a to na primeranej úrovni tak, aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť, či navrhovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá jeho potrebám a jeho finančnej situácii. Okresný súd preto dôvodne poukázal na existenciu povinnosti veriteľa poskytnúť predzmluvné informácie, ktorá povinnosť vyplýva aj zo Smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Ide o povinnosť samostatnú, splnenie ktorej nenahrádza jeho povinnosť v zmluve o úvere riadnym spôsobom uviesť všetky náležitosti, s ktorými spotrebiteľ má právo sa oboznámiť.

29. V tomto smere odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v bodoch 65. až 75.

30. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu spočívajúcimi v tom, že úver poskytnutý žalobcom žalovanej je nutné považovať za bezúčinný a bez poplatkov aplikujúc ustanovenie § 11 ods. 1 písm. c/ ZoSÚ, nakoľko v zmluve o povolenom prečerpaní absentuje : doba trvania zmluvy o SÚ a termín konečnej splatnosti SÚ, bližšia špecifikácia zmluvného úroku, ak je v zmluve uvedená len výška úrokovej sadzby bez toho, aby boli uvedené podmienky, za akých ju banka môže meniť a od ktorých sa odvíja jej výška (keďže sa jednalo o variabilnú úrokovú sadzbu), právo na odstúpenie od zmluvy o SÚ, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť a ďalšie podmienky jeho

vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, a ani povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške. Vid' §§ 9 ods. 2 písm. f), i), x) v spojení s § 10 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, ako aj § 10 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Tieto konkrétne skutkové a právne závery okresného súdu žalobca v odvolaní nespochybnil konkrétnymi odvolacími dôvodmi, a pokiaľ argumentoval len tým, že tieto náležitosti boli obsahom všeobecných obchodných podmienok, odvolací súd opakovane uvádza, že všeobecné obchodné podmienky majú slúžiť najmä k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy uvádzať dojednanie technického či vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich dodávateľ často neprehľadne, zložito formuloval a vo forme malého písma skryl dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najpravdepodobnejšie uniknú. Pokiaľ tak napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu so spotrebiteľom poctivo a takémuto konaniu dodávateľa nie je možné priznať právnu ochranu (vid' aj nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11). Žalobcom predložené všeobecné obchodné podmienky sú rozsiahlym dokumentom v rozsahu 38 strán, pričom je v nich množstvo dojednaní práv a povinností spotrebiteľa, ktoré sa viažu k rôznym bankovým produktom a k rôznym typom súm, teda nie len vo vzťahu k zmluve o povolenom prečerpaní, ktorá bola uzavretá medzi stranami sporu. Vzhľadom na rozsiahlosť týchto všeobecných obchodných podmienok, tak ako to konštatoval okresný súd, sú pre bežného spotrebiteľa príliš rozsiahle na oboznámenie sa a najmä nedostatočne prehľadné, a teda neprimerane zložené vo vzťahu k tomu, ktoré konkrétne obligatórne náležitosti má daná zmluva o povolenom prečerpaní v zmysle všeobecných obchodných podmienok obsahovať.

31. Na základe vyššie uvedeného sa preto odvolací súd ďalšími okolnosťami vyvolávajúcimi totožné účinky bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto úveru, nezaoberal.

32. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovým a právnym záverom okresného súdu, podľa ktorého vychádzajúc z tabuľky prehľadu kreditných a debetných operácií na účte, ktorý žalobca pripojil k žalobe, dospel k záveru, že celá istina poskytnutého povoleného prečerpania bola žalovanou splatená, preto nárok žalobcu nepovažoval ani čiastočne za dôvodný. Žalobca tento záver okresného súdu nespochybnil, teda nenamietal v akom rozsahu je jeho nárok istinou a v akom pozostáva z úrokov a poplatkov, na ktoré má, ako tvrdil, nárok. Jeho obrana je založená na tom, že okresný súd mal postupovať podľa § 129 ods. 1 CSP. V zmysle § 129 CSP, na ktoré odvolateľ poukazuje, ide o prípad, že podanie strany nemá zákonom stanovené náležitosti a v takom prípade sa hovorí o vadách. Za vadu podania sa považuje predovšetkým absencia niektorej obsahovej náležitosti stanovenej zákonom pre podanie. Ide o tzv. neúplné podanie. Napríklad, ak podanie neobsahuje podpis toho kto podanie robí, je možné ho následne na výzvu súdu doplniť. Ak podávateľ výzve súdu vyhovie a podpis doplní, budú účinky podania zachované k okamihu podania, nie až pripojením podpisu. Vadou je aj nezrozumiteľnosť alebo neurčitosť podania. Ide najmä o také podanie, ktoré vzbudzuje pochybnosti o obsahu podania predovšetkým z hľadiska jeho náležitostí. Nezrozumiteľné podanie znamená, že si ten kto podanie urobil svojimi tvrdeniami vzájomne odporuje, ponecháva nedokončené vety, uvádza nezmyselné argumenty nesúvisiace s vecou a pod. Neurčité je také podanie, ktoré vzbudzuje napr. pochybnosť o individualizácii vecí alebo identifikácii strán alebo pochybnosť o právnych následkoch, ktoré má spôsobiť.

33. Obrana žalobcu však nie je náležitou. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v bode 78. výslovne konštatuje, že žalobca nedostatočne špecifikoval ním uplatnený nárok, teda sumu 305,26 Eur, resp., že uvedené nevyplýva z jeho tvrdení, ale ani ním predložených dôkazov. Okresný súd neuzavrel, že by žaloba nespĺňala náležitosti predpokladané § 129 v spojení s § 127 CSP teda, že by z nej nebolo zrejmé čoho sa týka, čo sa ňou sleduje, prípadne, že by neobsahovala všeobecné náležitosti podľa § 127 CSP. Okresný súd konštatoval, že nebola dostatočne zrozumiteľne špecifikovaná výška uplatneného nároku, teda aká časť uplatneného nároku predstavuje nesplatenú časť istiny úveru, aká úrok z úveru a aká poplatky, dôvodnosť zaplatenia ktorých by riadne skutkovo žalobca odôvodnil. Nebolo preto povinnosťou okresného súdu odstraňovať vady podania vo veci samej tak, ako sa jej v odvolaní domáha žalobca, bolo úlohou žalobcu uniesť bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu.

34. Ak následne okresný súd vychádzal pri rozhodovaní a posúdení výšky nároku z tabuľky prehľadu kreditných a debetných operácií na účte, ktorý žalobca pripojil k žalobe, vyhodnotil tento dôkaz žalobcom predložený a dospel k záveru, že celá istina poskytnutého povoleného prečerpania žalovanou bola splatená. Uvedené skutkové a právne závery okresného súdu žalobcom v odvolaní namietané ani spochybnené neboli, navyac, žalobca ani v rámci odvolacieho konania nepredložil žiadne listinné,

prípadne iné dôkazy, z ktorých by bolo možné dospieť k tomu, aká časť ním uplatneného nároku predstavuje práve nesplatenú časť istiny úveru a aká úrok z úveru a aká poplatky, dôvodnosť zaplataenia ktorých by bola riadne skutkovo odôvodnená. Preto by ani v odvolacom konaní opakovanie a doplnenie dokazovania nezmenilo skutkový stav zistený okresným súdom. V dôsledku uvedeného, preto nemožno prijať ani žalobcom tvrdené porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces, ktorý odvodzuje od okolností, že okresný súd ho na doplnenie žaloby nevyzval. Nemožno súhlasiť s odvolateľom, že rozhodnutiu okresného súdu nepredchádzala činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, nakoľko takúto neúplnosť, ktorú konštatuje odvolateľ okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuvádza. Neúplnosť žaloby ako podania okresný súd žalobcovi nevytýkal, preto nemožno konštatovať, že by k rozhodnutiu okresného súdu vo veci samej došlo bez určitého a zrozumiteľného návrhu na začatie konania, v dôsledku ktorého by bolo žalobcovi odopreté právo na spravodlivý súdny proces. Iná je otázka preukázania dôvodu a výšky nároku žalobcom v konaní. Preto aj odkazy žalobcu na rozhodnutia iných všeobecných súdov, okresných a krajských súdov, vzťahujúce sa k aplikácii ustanoveniu § 129 CSP, nezodpovedajú obsahu odôvodnenia okresného súdu v napadnutom rozhodnutí.

35. Odvolací súd preto na záver konštatuje, že nebol naplnený odvolaním odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, nakoľko okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, ako aj následne k správnym skutkovým záverom a ani v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, nakoľko rozhodnutie okresného súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a žalobcom namietané nesprávne právne posúdenie veci pri aplikácii ustanovenia § 129 CSP nezodpovedalo ani odôvodneniu napadnutého rozhodnutia okresného súdu, na ktorom bolo jeho rozhodnutie založené. Navyše odvolací súd dopĺňa, že pokiaľ odvolateľ v odvolaní na strane 16 konštatuje porušenie jeho práva na spravodlivý proces, v zmysle ktorého došlo k vade konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, takýto odvolací dôvod v úvode ani v závere odvolania neuvádza, napriek tomu sa týmto dôvodom odvolací súd zaoberal a považuje ho za nedôvodný vzhľadom na vyššie uvedené závery.

36. Keďže odvolací súd nepovažoval odvolacieho dôvody za naplnené a dostatočne odôvodnené, rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania, ktoré rozhodnutie nebolo konkrétnymi dôvodmi odvolaním napadnuté, ide však o výrok závislý.

37. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní bola úspešnou v celom rozsahu žalovaná, preto bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej, a to samostatným uznesením.

38. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.